

[Poul Erik Dyrlund]

Der er ingen tvivl om, at hvis målet, et sikkert og sundt arbejdsmiljø i år 2005, skal nås, så kræver det, at parterne kan deres kram, for det er jo parterne på den enkelte virksomhed, der skal løse den største del af den opgave. Bedriftssundhedstjenesten, Arbejdstilsynet, branchesikkerhedsrådene m.m. er jo reelt først og fremmest vejledende.

Den socialdemokratiske gruppe hilser med tilfredshed, at regeringen ønsker at fastholde arbejdsgiverne på deres ansvar over for medarbejderne. Det er i den sidste ende arbejdsgiveren, der er ansvarlig for, at arbejdet udføres på en forsvarlig måde. Derfor er det rigtigt, at lovovertrædelser skal følges op, så det er klart for enhver, at det ikke kan betale sig at overtræde arbejdsmiljølovgivningen.

Arbejdsmiljøet bør have Folketingets bevågenhed. Derfor er der også grund til, at Folketinget følger de tanker, som kommer til udtryk i de udviklingsperspektiver, som er beskrevet i regeringens redegørelse, op.

I redegørelsen er der beskrevet en række udviklingsperspektiver, som kan indgå i det fremtidige arbejde. Redegørelsen åbner op for, at det er aktørerne, herunder arbejdsmarkedets parter, der får en aktiv rolle, både i forbindelse med udarbejdelsen af handlingsplanen og med gennemførelsen af planens indhold. Redegørelsen er et godt og præcist budskab, som giver nogle præcise bud på, hvad dette her kan handle om.

Per Stig Møller (KF):

Nå, der kom ikke nogen dagsorden, men nu skal vi jo heller ikke her gentage hele debatten omkring regeringens redegørelse. Men jeg skal alligevel tillade mig at trække ét punkt frem, som har betydning for temaet for forespørgslen, nemlig hvilke konkrete udspil og initiativer regeringen har i forbindelse med handlingsplanen. For i morges hørte vi jo, at Socialdemokratiet og De Radikale har et udspil, som hedder arbejdsmiljøafgifter, og vi hørte også, at CD erklærede sig imod dem. Og så er vi jo spændte på, hvad regeringens udspil bliver:

Skal CD nu igen – ligesom i går, hvor Tinget drøftede virksomhedslukninger og større afskedigelser – se sig ignoreret af arbejdsministeren, eller vil CD her og nu love erhvervslivet, at der ikke kommer afgifter inden for dette område, ifald CD er en del af regeringen? Og hvis

CD lover dette, vil arbejdsministeren så erkende, at hun ikke kan komme med et sådant udspil? For det er jo rigtigt, som CD sagde det så godt i morges: Det nytter ikke meget, at vi har rene, men lukkede virksomheder. Og hermed er vi så tilbage ved gårsdagens diskussion om, hvordan man så lukker dem.

Arbejdet i de kommende år må gå ud på at åbne virksomheder og få omstillet vores produktion, så vi kan stå os i den kommende, barske konkurrence, efter at jerntæppet er faldet og GATT-aftalerne er kommet i hus.

Vi står i en ny konkurrencesituation, hvor den arbejdstunge produktion flytter mod syd og øst, og hvor vi skal levere en produktion, der har mere videnindhold og teknologiindhold end før.

I denne overgangsfase skal vi ikke se vore virksomheder konkurreret ud på arbejdsmiljøet. Det betyder ikke, at vi skal gøre vores dårligere, men tværtimod, at vi i samarbejdsaftalerne med Østlandene og ulandene skal arbejde for at løfte *deres* arbejdsmiljø, så vi undgår social dumping.

Og det betyder, at vi skal sikre implementeringen og håndhævelsen af EU-reglerne i hele Fællesskabet, hvor vi skal vide at udnytte den viden, som det nye arbejdsmiljøagentur indsamler.

Når vores produktion nu ændrer karakter, så ændres tillige karakteren af arbejdsmiljøproblemerne naturligvis. Derfor er forskningen inden for området vigtig, herunder naturligvis forskning i de psykiske problemer, som kan opstå i de nye arbejdssituationer.

Det er klart, at regelværket skal følge med tiden. Derfor må vi også frem til, at Arbejdstilsynet kan forhåndsgodkende nye arbejdssteder, så der investeres miljørigtigt fra starten.

Og her er jeg glad for arbejdsministerens bemærkning i samme retning, idet arbejdsministeren jo sagde, at der må stilles arbejdsmiljørigtige krav til arkitekten, der skal tegne bygningen, så den ikke skal rettes bagefter. Men arkitekten må også kunne spørge Arbejdstilsynet og få at vide, at sådan vil det være i orden.

Regelværket skal også følge med de sociale normer, men det er lige så klart, at det skal ske i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Her er jeg ganske enig med Niels-Jørgen Hilstrøm fra LO, der i går aftes til Ritzaus Bureau udtalte, at vi nu har »haft partsstyrkede model-